

Votre Programme Matmidim – Chiour BETH

Semaine du 16 au 20 janvier 2022

Souguia n° 50

ט"ו

Matmidim

Programme d'étude Mondial

Sujet de la semaine :

Tokh Kédé Dibour

Cette semaine nous étudions la Souguia de Tokh Kédé Dibour, qui signifie que lorsqu'une personne dit ou fait quelque chose, puis qu'elle se reprend et dit autre chose, la réparation est validée si elle a été faite dans un intervalle de temps suffisamment court. Cette Souguia a des répercussions sur énormément de sujets dans le Chass et les Poskim, c'est pourquoi nous tenterons de cibler notre étude et de faire ressortir deux points principaux après avoir vu la source de ce Din et les différents Psakim le concernant : tout d'abord nous verrons quelle est la quantité de temps qui correspond à Tokh Kédé Dibour. Puis nous analyserons l'effet que la deuxième parole aura eu sur la première : vient-elle juste s'ajouter ou bien elle a aussi la force de l'annuler.

Bon Limoud sur Matmidim !

Tephila avant le Limoud

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שלא יארע דבר תקלה על ידי, ולא אכשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מתר אסור ולא על אסור מתר, ולא יפשו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה. גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך

Tephila après le Limoud

מודה אני לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני משכים והם משכימים. אני משכים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך

Programme du Dimanche

L'étude aujourd'hui est dédiée pour un

Bon Zivoug pour Rahel bat Esther

Plusieurs endroits dans le Chass traitent de Tokh Kédé Dibour. La guemarra de Nédarim est une des principales

פּו: וְאֵלֹהֵי נְדָרִים פָּרַק אֶחָד עֶשֶׂר נְדָרִים

שְׁמָא יִגְרַשְׁנָה: **מתני'** יְנַדְרָה אִשְׁתּוֹ וּסְבוֹר שְׁנַדְרָה בְּתוֹ נְדָרָה וּסְבוֹר שְׁנַדְרָה אִשְׁתּוֹ נְדָרָה בְּנוֹיֵר וּסְבוֹר שְׁנַדְרָה בְּקֶרְבֵּן נְדָרָה בְּקֶרְבֵּן וּסְבוֹר שְׁנַדְרָה בְּנוֹיֵר נְדָרָה מִתְאַנִּים וּסְבוֹר שְׁנַדְרָה מִן הָעֲנָבִים נְדָרָה מִן הָעֲנָבִים וּסְבוֹר שְׁנַדְרָה מִן הַתְּאֵנִים הֲרִי זֶה יַחֲזוֹר וַיִּפֶּר: **גמ'** לְמִימְרָא דִּינִיא אוֹתָהּ דּוּקָא הוּא

רש"י

מִינִיָּה: **מתני'** נְדָרָה אִשְׁתּוֹ וּסְבוֹר שְׁהִיא בְּסוּ. כִּשְׁמַע הַגֹּדֵר הִיא סְבוֹר שְׁמָהּ הִיא נְדָרָה וְהִפֵּר לְשֵׁם בְּתוֹ: נְדָרָה בְּקֶרְבֵּן. לְשׁוֹם נְדָר: בְּנוֹיֵר. כְּגוֹן דְּלִמְרָה הֲרִינִי נִזְרָה: הֲרִי זֶה יַחֲזוֹר וַיִּפֶּר. אִפִּי לְאַחַר זְמַן: **גמ'** לְמִימְרָא. דֵּהֲלִי דְכַמְיָב (בְּמַדְבָּר ל) כִּי הִנִּיחַ אֲזִיבָה אוֹתָהּ דּוּקָא אוֹתָהּ הוּא דְזַעֲיָנָא שְׁהִיא מִפֵּר לְשֵׁם אוֹתָהּ הַגֹּדֵרֶת דּוּקָא:

וְאֵלֹהֵי נְדָרִים פָּרַק אֶחָד עֶשֶׂר נְדָרִים פּו.

וְהָא גְבִי קְרִיעִים דְּכַתִּיב עַל עַל דְּמַשְׁמַע שְׁאֵם מִתּוֹ לוֹ שְׁנֵים קְרוּבִים אוֹ שְׁלֶשֶׁה שְׁחִיב לְקָרְעַע עַל כָּל אֶחָד בְּפִנֵּי עַלְמּוֹ: עַל שְׁאוֹל וְעַל יְהוֹנָן בְּנוֹ וְעַל עַס ה'. דֵּהֲיִינוּ פִּרְטָא: וְסִנִּיא מִסֵּ אֲבִיו וְקָרַע וְאִחִי כִּי נִמְלָא שְׁהוּא בְּנוֹ. שְׁמַת וְלֹא אֲבִיו יֵלֵא יְדֵי קְרִיעָה דְּעַל עַל לֹא דּוּקָא. הַכָּא

נְמִי אוֹתָהּ לֹא דּוּקָא: לֹאן כְּסָפֵס כֹּאן בְּמַפְרָשׁ. גְּבִי קְרִיעָה שְׁקָרַע סָתֵם שְׁלֵא עַל אֲבִיו וְלֹא עַל בְּנוֹ אֲבִל בְּמַתְנִיתִין כְּגוֹן שְׁהִפֵּר צְפִירוּשׁ לְשֵׁם בְּתוֹ וְהִלְכֵךְ כִּיּוֹן דְּנִמְלָא שְׁאִינוּ כֵךְ לְרִיךְ לְהִפֵּר לְשֵׁם אִשְׁתּוֹ שְׁנַדְרָה: וְהַסְנִיא לֹא יֵלֵא יְדֵי קְרִיעָה. וְקַשְׁיִין בְּרִייתָא אֲהַדְדִּי: וְהַסְנִיא. דְּמַסִּיעַ לְרַב אֲשֵׁי: וְהִלְכֵתָא סוּךְ כְּדִי דְבוֹר. דֵּהֲחֹזֵר תּוֹךְ כְּדִי דְבוֹר כְּדִי דְמִי לְכוּלְהוּ מִיְלִי: חוּץ מִמְגַדָּף. מִבְּרַךְ אֵת הַשֵּׁם: וְעוֹבֵד עֲבוּדָת כּוֹכְבִים. הָאוֹמֵר לְעֲבוּדָת כּוֹכְבִים אֵלֵי אִתָּהּ דְּלִדְבוֹר לְחֻדִּיהָ חִיב: וְהַמְקַדֵּשׁ. אִשְׁהָ וְהַמְגַרְשָׁה אַע"פ שְׁחֹזֵר בְּתוֹךְ כְּדִי דְבוֹר אִינֵה חֹזֵר: **מתני'** אִמְרָה קוֹנֵס סְאִינִים וְעֲנָבִים שְׁאִינוּ טוּעַמַם קִיִּים לְסְאִינִים כָּל הַגֹּדֵר קִיִּים. אִף הָעֲנָבִים שְׁאִין יִכּוֹל לְהִפֵּר שׁוֹב אִפִּילוּ אֲעֲנָבִים. קְסָבֵר נְדָר שְׁהוּקַס מִקְלָתוֹ הוּקַס כּוֹלוּ וּבְגַמְרָא^(א) מִפְרָשׁ יְקִימְנוּ יְקִיִּים מִמְנוּ: הַפֵּר

וְהָא גְבִי קְרִיעִים דְּכַתִּיב עַל עַל דְּכַתִּיב יַעֲלֵ שְׁאוֹל וְעַל יְהוֹנָתָן בְּנוֹ וְתִנִּיא אִמְרוּ לוֹ מִת אֲבִיו וְקָרַע וְאַחַר כֵךְ נִמְצָא בְּנוֹ יֵצֵא יְדֵי קְרִיעָה אִמְרִי לֹא קְשִׁיָא הָא בְּסָתֵם וְהָא בְּמַפְרָשׁ וְהַתְנִיא "אִמְרוּ לוֹ מִת אֲבִיו וְקָרַע וְאַחַר כֵךְ נִמְצָא בְּנוֹ לֹא יֵצֵא יְדֵי קְרִיעָה" (ב) "אִמְרוּ לוֹ מִת לוֹ מִת וּכְסָבוֹר אֲבִיו הוּא וְקָרַע וְאַחַר כֵךְ נִמְצָא בְּנוֹ יֵצֵא יְדֵי קְרִיעָה רַב אֲשֵׁי אִמֵּר כֹּאן בְּתוֹךְ כְּדִי דְבוֹר כֹּאן לְאַחַר כְּדִי דְבוֹר "הָא דְקָאִמְרַת יֵצֵא יְדֵי קְרִיעָה שְׁנִמְצָא בְּנוֹ בְּתוֹךְ כְּדִי דְבוֹר "הָא דְאִמְרַת לֹא יֵצֵא יְדֵי קְרִיעָה לְאַחַר כְּדִי דְבוֹר וְהַתְנִיא "מִי שִׁישׁ לוֹ חוֹלָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְנִתְעַלְף וּכְמִדּוּמָה שְׁמַת וְקָרַע וְאַחַר כֵךְ מִת לֹא יֵצֵא יְדֵי קְרִיעָה אִמֵּר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן ל״וֹי מִשׁוּם בַּר קִפְרָא "לֹא שְׁנוֹ אֵלֵא שְׁמַת לְאַחַר כְּדִי דִיבוֹר אֲבִל בְּתוֹךְ כְּדִי דִיבוֹר" (ג) כְּדִיבוֹר דְּמִי (ד) וְהִילְכֵתָא תּוֹךְ כְּדִי דְבוֹר כְּדִיבוֹר דְּמִי חוּץ מִמְגַדָּף "וְעוֹבֵד עֲבוּדָת כּוֹכְבִים" וּמְקַדֵּשׁ "וּמְגַרְשׁ:

Les mots du jour à apprendre :

Il l'a nourri	אוקליה
Je te nourrirai	אוקליך
Noir	אוקמא

Programme du Lundi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour un

Bon Zivoug pour Rahel bat Esther

1. Le temps correspondant à Tokh Kédé Dibour

Dans Baba Kama, Rabanan ne sont pas d'accord avec le Klal de Tokh Kédé Dibour, mais Rabbi Yossi est possek Kédibour Damé comme dans Nédarim. Cependant, il pense que cela correspond au temps court d'une salutation d'un Rav à son élève et non pas d'un élève à son Rav, ce qui est plus long, et les Poskim plus tard vont trancher comme cette dernière possibilité, il faut donc comprendre quelle est leur source.

[Dans Vayikra (27,10) il est écrit que si une personne déclare sa volonté que la Kedousha de son animal aille sur un aute animal qui est H'oulin (profane), la Kedousha reste aussi sur la 1ère]

עג: מרובה פרק שביעי בבא קמא

דיבור כדיבור דמי וסבר ר' יוסי תוך כדי דיבור כדיבור דמי והתנן ^אהרי זו תמורת עולה תמורת שלמים הרי זו תמורת עולה דברי ר"מ ר' יוסי אומר "אם לכך נתכוון מתחילה הואיל ואי אפשר לקרות שני שמות כאחד דבריו קיימין ואם אמר תמורת עולה ונמלך ואמר תמורת שלמים הרי זו תמורת עולה והוינן בה נמלך פשיטא ^אואמר רב פפא ^בנמלך בתוך כדי דיבור קאמרינן אמרי תרי תוך כדי דיבור הוי חד ^בכדי שאילת תלמיד לרב וחד כדי שאילת הרב לתלמיד כי לית ליה לרבי יוסי כדי שאילת תלמיד לרב שלום עליך רבי ומורי דנפיש כדי שאילת הרב לתלמיד שלום עליך אית ליה: אמר רבא יעדים שהוכחשו ולבסוף

שולחן ערוך יורה דעה הלכות כבוד רבו ותלמיד חכם סימן רמב סעיף טז

לא יתן שלום לרבו ולא יחזיר לו שלום, כדרך שאר העם, אלא שוחה לפניו ואומר לו ביראה ובכבוד: שלום עליך רבי, ואם נתן לו רבו שלום אומר לו שלום עליך מורי ורבי

תוספות מסכת בבא קמא דף עג עמוד ב

כי לית ליה לרבי יוסי כדי שאילת תלמיד לרב - תימה דרב אחא מדיפתי דאמר בפ"ק דמכות (דף ו.ו.) ובפרק שבועת העדות (שבועות דף לב. ושם) תוך כדי דיבור כדי שאילת תלמיד לרב כמאן דלרבנן לית להו כלל כדי דיבור אפי' כדי דיבור קטן ור' יוסי נמי כתלמיד לרב מודי דלאו כדיבור דמי וי"ל דסבר לה כברייתא דמי שאמר הריני נזיר ושמע חבירו ואמר ואני (נזיר דף כא. ושם) וכן הלכתא דתוך כדי דיבור כדיבור דמי והכי פסקינן הלכתא בנדרים בפרק בתרא (דף פז.). דתוך כדי דיבור כדיבור דמי חוץ ממגדף ועובד ע"ז ומקדש ומגרש ואפי' בכדי שאילת תלמיד לרב כריש לקיש וכרב אחא דמכות (דף ו.ו.) ודשבועת העדות (שבועות דף לב.) ושיעור כדי שאילת שלום תלמיד לרב מפרש ר"ת דהיינו טעמא דכשאדם מעיד עדות או עוסק במקח וממכר וחבירו נותן לו שלום או רבו ע"כ יש לו להשיב ולהפסיק כדאמר ברכות (ד' ו.ו.): הנותן שלום לחבירו ואין מחזיר נקרא גזלן שנאמר גזילת העני בבתים ולכך תיקנו חכמים שלא יהיה זה חשוב הפסק וכן מוכח בנזיר (ד' כ:) דקאמר תוב לא שבקת רווחא לתלמיד [...]

נימוקי יוסף מסכת נדרים דף כו עמוד א

והלכתא תוך כדי דיבור וכו'. כדי דיבור שאלת שלום תלמיד לרב דהיינו שלום עליך רבי ומורי כדבור דמי ואם מכר או נתן ובתוך כדי דיבור חוזר בו או התנה שום תנאי תנאו קיים

נימוקי יוסף מסכת נדרים דף כו עמוד א

והלכתא תוך כדי דיבור וכו'. כדי דיבור שאלת שלום תלמיד לרב דהיינו שלום עליך רבי ומורי כדבור דמי ואם מכר או נתן ובתוך כדי דיבור חוזר בו או התנה שום תנאי תנאו קיים

רמב"ם הלכות שבועות פרק ב הלכה יז

מי שנשבע והיה פיו ולבו שוין בשבועה, ואחר שנאסר חזר בו מיד בתוך כדי דיבור והוא כדי שיאמר תלמיד לרב שלום עליך רבי, ואמר אין זו שבועה או נחמתי או חזרתי בי וכיוצא בדברים אלו שענינם שהתיר מה שאסר הרי זה מותר ונעקרה השבועה שזה דומה לטועה

כסף משנה הלכות שבועות פרק ב הלכה יז

ומ"ש שתוך כ"ד הוי כדי שיאמר תלמיד לרב שלום עליך רבי. פ' שבועת העדות (דף ל"ב) אמרינן דתוך כ"ד הוי כדי שאלת תלמיד לרב ואיכא דאמרי כדי שאלת הרב לתלמיד ובפ' מרובה (ב"ק ע"ג:) אמרינן גבי פלוגתא דר"מ ור' יוסי תרי תוך כ"ד הוו חד כדי שאלת תלמיד לרב וחד כדי שאלת הרב לתלמיד כי לית ליה לר' יוסי כדי שאלת תלמיד לרב שלום עליך רבי ומרי דנפיש כדי שאלת הרב לתלמיד שלום עליך אית ליה וידוע דהלכה כר"י לגבי ר"מ. ואף על גב דבפ"ק דמכות (דף ו') א"ל רב אחא מדפתי לרבינא מכדי תוך כ"ד היכי דמי כדי שאלת תלמיד לרב מאה טובא הוי לאו למימרא דהכי ס"ל אלא היינו לומר דאפי' למאן דאמר דהוי כדי שאלת תלמיד לרב קשיא אבל לפום קושטא דמילתא הלכה כר"י כדכתיבנא

משנה למלך הלכות שבועות פרק ב הלכה יז

והוא כדי שיאמר כו'. עיין במ"ש הכ"מ ודבריו תמוהים אצלי דאדרבה מסוגיא זו איכא תברא למה שפסק רבינו ז"ל דתוך כ"ד הוי שאלת תלמיד לרב ואליבא דר"י כדי שאלת תלמיד לרב דנפיש לית ליה דהוי תוך כדי דיבור וכי אית ליה דהוי תוך כדי דיבור היינו כדי שאלת רב לתלמיד דזוטר מילייהו וכל זה הוא פשוט באותה סוגיא, עוד הוקשה למרן מההיא דפ"ק דמכות, ואני גברא רבא קא חזינא ותיובתא לא קא חזינא דאדרבא סוגיא דמכות מוכחת כסברת הר"ם דפסק דהוי כדי שאלת תלמיד לרב ומ"מ אי איכא מאן דפסק דהוי כדי שאלת רב לתלמיד ההיא דמכות לא הוי תיובתיה דאיכא למימר דהכי קאמר דאפילו למ"ד דהוי כדי שאלת תלמיד לרב דנפיש

קשיא אבל לעולם דלפי האמת אינו אלא כדי שאלת רב לתלמיד וכו". ואני סבור שיש חסרון לשון בדברי מרן ומרן בתחלה הוקשה לו על פסק הר"ם מההיא דמרוכה דאית ליה לר' יוסי דתוך כדי דיבור דהוי כדיבור לא הוי אלא כדי שאלת רב לתלמיד וידוע דהלכה כר"י וא"כ למה פסק הר"ם דהוי כדי שאלת תלמיד לרב דלא כר"י ואח"כ כתב ואף על גב דבפ"ק דמכות כו' כלומר וכי תימא דטעמיה דהר"ם דפסק דלא כר"י הוא משום דסמך על אותה סוגיא דמכות דקאמר סתמא דתלמודא דתוך כדי דיבור הוי כדי שאלת תלמיד לרב לזה כתב דאי מהא לא איריא אלא דכונת הגמרא היא לומר דאפילו למ"ד דהוי כדי שאלת תלמיד לרב דנפיש מיליה אפ"ה קשה דטובא הוי אבל לפום קושטא דמילתא הלכה כר"י דלא הוי אלא כדי שאלת רב לתלמיד ולפי זה הניח דברי הר"ם בצ"ע. ומ"מ אני תמיה בדברי מרן במ"ש וידוע דהלכה כר"י לגבי ר"מ דמשמע דס"ל דר"מ חולק על ר"י בדיון זה דתוך כדי דיבור ולא ראיתי רמז מזה דע"כ לא פליגי אלא בנתכוון לכך מתחלה לומר הרי זו תמורת עולה ותמורת שלמים דר"מ אית ליה תפוס לשון ראשון או משום דהוי כאומר תחול זו היום ואח"כ תחול זו ור"י אית ליה דכיון דא"א לקרות שני שמות כאחד דבריו קיימין ותרעה עד שתסתאב ותמכר ויביא בדמי חציה עולה ובדמי חציה שלמים אבל בנמלך לא איירי ר"מ ואפשר דמודה לר"י וצ"ע. ועיין בהרא"ש שכתב ואין הלכה לא כר"מ ולא כרבי יוסי ודבריו צ"ע. ודע דטעמא דהר"ם דפסק דלא כר' יוסי הוא משום דסמך על הסוגיא דריש פ"ד דנזיר עלה כ' דקאמר התם סתמא דתלמודא וכמה כדי שיאמר תלמיד לרב וכן כתבו התוס' במרוכה עלה ע"ג ד"ה כי דפסקינן הלכתא דהוי כדי שיעור תלמיד לרב כריש לקיש וכרב אחא דמכות והתימה על מרן איך לא הביא דברי התוס' הללו ועיין בשיירי כנה"ג סי' כ"ו בהגהת ב"י אות ה'

Les mots du jour à apprendre :

Noirs	אוֹכְמִי
Noire	אוֹכְמֵתָא
Fatigue	אוֹכְצָנָא

Programme du Mardi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour un

Bon Zivoug pour Rahel bat Esther

שולחן ערוך סימן רו סעיף ג

כל אלו הברכות צריך שלא יפסיק בין ברכה לאכילה. הגה: יותר מכדי דבור (ב"י בשם שיבולי לקט)

בית יוסף חושן משפט סימן לח

[...] שאלת שלום תלמיד לרב שהוא שלום עליך רבי **ומורי** (ב"ק עג) [...]

שם סימן רו אות ו ד"ה נטל בידו

[...] וזה לשון שבלי הלקט (סי' קסו) מצאתי לרב נסים גאון המברך על הכוס ונלקח ממנו אותו הכוס ובא לשנות כוס אחר חוזר ומברך פעם שניה והוא הדין לכל דבר [...] והמברך על המצוה לעשותה או על דבר לאכלו ולא עלתה בידו לפי שעה ונתעכב מעט ועלתה בידו לאחר מכאן צריך לחזור ולברך [...] ומסתברא דשיעור עיכוב זה כדי שאלת שלום תלמיד לרב (שבועות לב.) והיינו שלום עליך רבי **ומארי** דבהכי לא חשיב הפסקה [...]

שיירי כנסת הגדולה הגהות בית יוסף אורח חיים סימן רו OPTIONNEL

ותו קשיא מהך סוגיא למפרשים שסוברים דהתלמיד השואל בשלום רבו יאמר לו שלום עליך רבי ותו לא, ואלו מהך סוגיא משמע דצריך לומר לו רבי ומורי. ולומר דהכא מיירי בהחזרת שלום לרבו דצריך להחזיר לו רבי ומורי כמ"ש שם בח"מ, וכמו שמוכרחין אנו לומר לרבינו יונה שהביא הרב ז"ל בבית יוסף י"ד סימן רמ"ד, שלא הותר לתלמיד להקדים שלום לרבו כלל אלא דוקא מחזיר לו שלום, ואם כן לדידיה צריך לומר דבמרוכה שאלת שלום דקאמר היינו החזרת שלום, ואם כן גם להרמב"ם ז"ל נפרש דמיירי בהחזרת שלום. מלבד מ"ש שם דלשון שאלת שלום משמע שאלת שלום ולא החזרה. עוד תוסף תת כח קושיא זו להרמב"ם ז"ל, דבשלמא לרבינו יונה דלא הותר שאלת שלום תלמיד לרב אלא דוקא החזרת שלום, נדחוק עצמנו דשאלת שלום תלמיד לרב דאמר בפרק מרובה רוצה לומר החזרת שלום כיון שלא מצינו היתר שאלת שלום תלמיד, אבל להרמב"ם בפ"ה בהל' ת"ת שכתב ולא יתן לו שלום לרבו או יחזיר לו שלום כדרך שנותנים לאחרים אלא שוחה בפניו ואומר לו שלום עליך רבי, ואם נתן לו שלום יחזיר לו שלום עליך רבי ומורי, ע"כ שהותר לתלמיד שאלת תלמיד לרב והחזרה, אלא דבשאלה יאמר שלום עליך רבי, ובחזרה יאמר שלום עליך רבי ומורי, איך נסבול דוחק כזה לפרש שאלת תלמיד לרב החזרת שלום. ותו דנפיק מיניה דתוך כדי דבור הוי כדי שאלת שלום עליך רבי ומורי, והא ליתא בשום דוכתא, אדרבא מסוגיא דשבועות מוכח דאינו אלא כדי שאלת שלום עליך רבי לבד. ואי לא דמיסתפינא הו"א דבפרק מרובה ט"ס נפל, ומלת מורי צריך למחקה, וצ"ל כדי שאלת תלמיד לרב שלום עליך רבי. וכן מוכח מדברי התוס' והרא"ש שם, שלא הביאו בנוסחתם אלא שלום עליך רבי. וכן הביא הנוסחא רשב"ם בפ"נ. והרב ז"ל שהביא בכ"מ פ"ב דהלכות שבועות הסוגיא דפרק מרובה, והביא הנוסחא שלום עליך רבי ומורי, לא דק וכתב הנוסחא כמו שמצאה, ובלא זה דבריו תמוהים כמ"ש לפנינו בס"ד. וכן הוא הסכמת הפוסקים כלם כאחד דתוך כדי דבור הוי כדי שאלת תלמיד לרב שלום עליך רבי ותו לא [...]

לבוש אורח חיים סימן רו סעיף ג

כל אלו הברכות צריך שלא יפסיק בין ברכה לאכילה יותר מכדי דיבור, והוא כדי שאלת שלום תלמיד לרב שיאמר לו שלום עליך רבי ומורי [...]

עטרת זקנים סימן רו ס"ק ב

צריך שלא יפסיק כו'. היינו כדי שאלת שלום תלמיד לרב, שלום עליך רבי ומורי [...]

ט"ז אורח חיים סימן רו ס"ק ג

פי' כדי דבור שאלת שלום תלמיד לרב דהיינו שלום עליך רבי ומורי

פרי מגדים אורח חיים משבצות זהב סימן רו ס"ק ג

עיין ט"ז. וכן הוא בלבוש [סעיף ג] אבל **במ"א** אות ד' רק שלום עליך רבי, וכן כתב אליה רבה [ס"ק ה] בשם מע"מ [פלפולא חריפתא] [ב"ק] פרק מרובה [סימן ז אות ז] ושיירי כנסת גדולה

משנה ברורה סימן רו ס"ק יב

יותר מכדי דיבור - היינו כדי שאלת תלמיד לרב [י] שהוא שלום עליך רבי ויותר מהכי חשיב הפסק
שער הציון סימן רו ס"ק י
(י) רוב אחרונים, דלא כט"ז שכתב שלום עליך רבי ומורי

כף החיים סי' רו אות טו

מיהו השכנה"ג צהנצ"י אות ה' הכריח לומר מהסגמרא והפיו דכדי שאלת שלום תלמיד לרב הוא רק שלום עליך רבי ומ"ש צהנצ"ל ולצדו ומורי אמר דט"ס הוא יעו"ש וכ"כ הטו"ת אות ג' מ"א סק"ד. א"ר אות ה' ר"ז אות ג' חס"ל אות ג' בן א"ח פי' בלק אות ג' :

דברי יחזקאל סימן כז

כ] ודע דנסתפקתי מכבר בשיעור תכ"ד **אם משערין בדידיה או בכל אדם**, וכיו"ב איתא בירושלמי (רפ"ב דברכות) לענין שהה כדי לגמור את כולה דחוזר לראש בקורא משערין או בכל אדם משערין, א"ר מתנה מסתברא בקורא משערין עכ"ל והובא ברשב"א רפ"ב דברכות, וכן פסק הטוש"ע באו"ח (סימן ס"ה וק"ד), וראיתי בפיה"מ להרמב"ם (רפ"ד דנזיר) וז"ל זה שאמרנו שהאומר ואני חל עליו הנזירות כשהיה זה בתוך כדי דיבור והוא שיעור שיאמר שלום עליך רבי כדרך בינונית עכ"ל, וכוונתו נראה דמשערין בכל אדם ר"ל באמירת אדם בינוני, וכן נראה מדברי התו"ט שם. איברא דיש לפרש דמשערין בדידיה ומ"ש הרמב"ם כדרך בינונית ר"ל דאין אנו מתחשבין בדיבורו של עכשיו אם מדבר בנחת או במהירות אלא כדרך שמדבר כדרכו תמיד, וזהו מתיישב יותר לגירסא דילן ואין להוכיח לפי שיטת ר"ת וסייעתו דתק"ח הוא כדי שיוכל ליתן שלום לרבו א"כ ע"כ בדידיה משערין דאל"כ לא תיקנו כלום למי שמדבר בנחת די"ל דלא חשו אלא לרוב בני אדם

ונראה להוכיח דמהא דאמרינן בנדרים (דף פ"ז) מי שיש לו חולה בתוך ביתו ונתעלף וכמדומה שמת וקרע ובתוך כדי דבור מת יצא ידי קריעה, והתם ע"כ בכל אדם משערין דלא שייך כלל לומר בדידיה כיון דאינו מדבר כלל, וכיון דע"כ איכא שיעור דאדם בינוני בתכ"ד שוב אין לומר דבשאר דוכתי בדידיה משערין ותרי תכ"ד איכא דא"כ נתת דברים לשיעורין וזה נראה ראייה מכרעת

2. La raison de Tokh Kédé Dibour

Selon Rabbenou Tam, Tokh Kédé Dibour est une Takana des Hah'amim. Comment la comprenez-vous ? Quelles questions évidentes se soulèvent ? Pouvez-vous apporter des réponses ?

Selon le Ran, Tokh Kédé Dibour est MinHatorah. Quelle est sa source ? Comment comprenez-vous son explication ?

תוספות מסכת בבא בתרא דף קכט עמוד ב

והלכתא דתוך כדי דבור כדבור דמי - פי' ר"ת דלכך אמר כדבור דמי כדי שאילת תלמיד לרב היינו שלום עליך רבי לפי שכשאדם עושה סחורה עם חבירו ויראה רבו או גדול הימנו בחכמה לא יתן לו שלום שאם יתן לו שלום לא יוכל לחזור בו ממקחו לכך תקנו חכמים שכשיעור זה יוכל לחזור וקשה לר"י בפ' בתרא דנדרים (דף פז). תניא מי שיש לו חולה בתוך ביתו ונתעלף כמדומה לו שמת וקרע ואח"כ מת לא יצא ידי קריעה ואמר ר"ש בן פזי אמר ר"ש בן לוי לא שנו אלא אחר כדי דבור אבל תוך כדי דבור אינו חוזר וקרע והתם לא שייך האי טעמא וי"ל דלא פלוג רבנן

חידושי הרמב"ן מסכת בבא בתרא דף קכט עמוד ב

והלכתא תוך כדי דיבור כדיבור דמי. פי' רבינו תם ז"ל שהטעם מפני שפעמים שהתלמיד מוכר או קונה ואם עובר רבו עליו אי אפשר שלא יתן לו שלום, ומשום תקנת השוק תקנו שלא יפסיד בכך, והיינו דאמרין במסכת נזיר (כ' ב') דאי הכי לא שבקת רווחא לתלמידא, והשוו חכמים מדותיהן ותקנו כן בכל דבר אף על פי שאין הטעם בו כגון אמרו לו מת אביו וקרע וכו' בפ' בתרא דנדרים, ובשם הרב אב בית דין ז"ל שמעתי דכיון דאמור רבנן הקורא את שמע שואל מפני היראה תקנו שלא יהא הפסק בשום דבר

הר"ן מסכת נדרים דף פז עמוד א

והלכתא - תכ"ד כדבור דמי בר ממגדף ועובד עבודת כוכבים ומקדש ומגרש, ובפרק יש נוחלין לא חשיב אלא תרי בר מעבודת כוכבים וקדושין ולא פליגי דמגדף בכלל עובד עבודת כוכבים ומגרש בכלל מקדש דאיתקש יציאה להויה מגדף היינו שאם גדף וחוזר בו תכ"ד לא הויה חזרה ועובד עבודת כוכבים שאם אמר לעבודת כוכבים אלי אתה וחזר בו לא הויה חזרה ומקדש ומגרש שאם קדש או גירש וחזר בו תוך כדי דבור לא מצי הדר ביה ולא ידענא מ"ש הני ומנא להו לרבנן הכי ונראה בעיני דבשאר מילי דלא חמירי כולי האי כשאדם עושה אותם לא בגמר דעתו הוא עושה אלא דעתו שיוכל לחזור בו תוך כדי דבור אבל הני כיון דחמירי כולי האי אין אדם עושה אותם אלא בהסכמה גמורה ומשום הכי חזרה אפי' תוך כדי דבור לא מהני וראיתי לרבינו משה בר נחמן ז"ל בפרק יש נוחלין שכתב בשם ר"ת ז"ל דתוך כדי דבור כדבור דמי תקנתא הוא דתקון רבנן משום תלמיד הלוקח מקח ופגע בו רבו שיוכל ליתן לו שלום והשוו מדותיהן בכל מילי בר מהני ולא ניחא לי וכי ב"ד מתנין לעקור דבר מן התורה לעולם בקום עשה בנדרים אלא ודאי כדאמרן

נימוקי יוסף מסכת נדרים דף כו עמוד א

ומקדש ומגרש. שאם קדש או גרש וחזר בתוך כדי דבור לא מצי הדר ביה ובפרק יש נוחלין [דף קכט ב] לא חשיב אלא תרי ע"ז וקדושין משום דמגדף בכלל ע"ז וגרושין בכלל קדושין דאיתקש [קדושין דף ה א] יציאה להויה וכתב עוד הרב"ר ז"ל לא ידענא מאי שנא הני ומנא להו לרבנן הכי ונראה בעיני דבשאר מילי דלא חמירא כולי האי כשאדם עושה אותן לא בגמר דעתו הוא עושה אלא דעתו שיוכל לחזור בו תוך כדי דבור אבל הני כיון דחמירי כולי האי אין אדם עושה אותן אלא בהסכמה גמורה ומשום הכי חזרה אפי' תוך כדי דבור לא מהני וראיתי להרמב"ן ז"ל פרק יש נוחלין שכתב בשם ר"ת ז"ל דתוך כדי דבור [כדבור] דמי תקנתא היא דתקון רבנן משום תלמיד הלוקח מקח ופגע בו רבו שיוכל ליתן לו שלום והשוו מדותיהן בכל מילי בר מהני ולא ניחא לי וכי ב"ד מתנין לעקור דבר מן התורה לעולם בקום עשה ונדרים עשה עכ"ל ז"ל אמר המחבר דעת המורים ז"ל הוא נכון בעיני דאפשר לי לומר דלא מיקרי קום עשה כל האי דרשא כעין אסמכתא היא ותקנותיהם ודרך אסמכתות הכל ענין א' והם אמרו כנ"ל

Les mots du jour à apprendre :

Donner naissance	אולוֹדִי
A donné naissance	אולִיד
Elle a donné naissance	אולִידָה

Programme du Mercredi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour un

Bon Zivoug pour Rahel bat Esther

3. Le Gueder de Tokh Kédé Dibour

Tentez de comprendre à travers les paroles des Poskim suivants comment s'opère l'effet de Tokh Kédé Dibour : vient-il annuler la phrase précédente ? Faut-il que la seconde contredise clairement la première pour pouvoir fonctionner etc...? Ces réflexions serviront ensuite à analyser les cas de Halakha posés par les Ah'aronim que nous verrons en fin de Souguia.

מלחמת ה' מסכת ברכות דף ו עמוד ב

[...] וכך היא הצעה של שמועה פשיטא היכא דנקט כסא דחמרא בידיה וקסבר דשכרא הוא וברוך ברוך אתה שהנ"ב בפ"ה לפי שהרגיש מיד שכוס של יין הוא יצא בין דניזיל בתר פתיחה בין בתר חתימה שאפי' סיים בדשכרא נמי יצא אי נמי נקיט כסא דשכרא בידיה ופתח וברוך בפ"ה שהכל נ"ב יצא שהרי חזר בו מיד תכ"ד וסיים ברכתו כראוי ומפני שהוסיף בה לא פסל אלא שאמר הקדוש ברוך הוא ברא זה וזה אלא פתח אכסא דשכרא בדשכרא וטעה וחזר בו וסיים בדחמרא כגון שאמר שהכל נ"ב בפ"ה מאי בתר עיקר ברכה אזלינן ויצא שכבר השלים ברכתו כהלכה וחזרה בטעות שחזר וסיים שלא כראוי לא הוא חזרה לפסלה או דלמא אפי' בזו בתר חתימה אזלינן ולא יצא [...]

קצות החושן סימן רנה ס"ק ב

[...] ומשום דחזרה תוך כדי דיבור לא משוי דיבור קמא אלא כמו דיבור בטעות, [...] ובא וראה לשון הרמב"ם פ"ב מהלכות שבועות הל' י"ז ז"ל, מי שנשבע והיה פיו ולבו שוין בשבועה ואחר שנאסר חזר בו מיד תוך כדי דיבור והוא כדי שיאמר שלום עליך רבי ואמר אין זו שבועה או ניחמתי או חזרתי וכיוצא בדברים אלו שענינם שהתיר מה שאסר, הרי זה מותר ונעקרה השבועה שזה דומה לטועה עכ"ל. הרי מבואר דחזרה דתוך כדי דיבור אינו אלא משום דהו"ל כמו טעות נדר וכמ"ש [...]

יד רמ"ה מסכת בבא בתרא דף קכט עמוד ב

קל) ואסיקנא והילכתא כל תוך כדי דיבור כדיבור דמי לבד מע"ז וקידושין. כלומר כל האומר דבר או שעושה מעשה בתוך כדי דיבור מדיבור אחר או ממעשה אחד, בין ששניהם שלו, בין שהאחד שלו והשני של אחר, בין שהראשון שלו והאחרון של אחרים, בין שהראשון של אחרים והאחרון שלו. אם היה האחרון בתוך כדי דיבור

לראשון, כתחלת דבור דמי ורואין את האחרון כאלו נאמר או נעשה עם הראשון בבת אחת או תכף לראשון בלא שהייה ובלא הפסק

שערי ישר שער ה פרק כב

תצא. דהנה בעיקר היסוד מה דקיי"ל בשאר קנינים דמהני חזרה בתוכ"ד כמו שמביא הב"י בחו"מ סימן קצ"ה ובשו"ע שם דבכל הקנינים לא מצי חזר בו אחר כדי דבור, אבל תוכ"ד יכול לחזור, וכמו שכתב הסמ"ע שם בסקי"ט, וכמו שדחה הקצוה"ח שם בסק"ז דברי הט"ז באהע"ז סימן ל"ח, הוא מהכלל דנקטינן תוכ"ד כדבור דמי, כמו דפסק במסכת נדרים דף פ"ז ע"א לענין הפרה ולענין קריעה דתוכ"ד דמסיק שם הש"ס והילכתא תוכ"ד כדבור דמי חוץ ממגדף ועובד עכו"ם ומקדש ומגרש, וכתב הר"ן שם וז"ל ולא ידענא מאי שנא הני ומנא להו לרבנן הכי, ונראה בעיני בשאר מילי דלא חמירי כולי האי שאדם עושה אותם לא בגמר דעתו הוא עושה, אלא דעתו שיכול לחזור בו תוך כדי דבור, אבל הני כיון דחמירי כולי האי אין אדם עושה אותם אלא בהסכמה גמורה, ומשו"ה חזרה אפילו בתוכ"ד לא מהני, עכ"ל. וכל הרואה יראה דקצר הר"ן בזה לבאר עיקר היסוד בזה דאיך שייך לענין קריעה סברת הר"ן, דאם קרע ואח"כ שמע תוכ"ד שמת לו מת דיצא ידי קריעה.

תצב. אלא נראה ודאי דהכלל בזה שעשו חז"ל גבול מה נקרא בבת אחת ומה נקרא בזה אחר זה, דכל שני **דברים התכופים זה אחר זה חשוב כאילו הוא בבת אחת**, וכמו שכתבו התוס' בכתובות דף ל' ע"ב ד"ה ל"צ וז"ל, וריצב"א פירש דמייירי אפילו באוכלים דלא מאיסי וכיון דתחב לו בבית הבליעה ובלע ונהנה מיד חשיב באים כאחת אעפ"י שאין כאחד ממש, כדאשכחן בסוף פרק ד' אחין, יבמות דף ל"ג, דמפרש בעל מום ששימש בטומאה דאתו בהדי הדדי כגון שחתך אצבעו בסכין טמאה, אעפ"י שאי אפשר שלא יגע בסכין קודם שיחתוך, עכ"ל. ומהאי טעמא לענין קריעה יצא ידי קריעה כיון דחשבינן שהיה הקריעה בבת אחת עם השמועה ששמע שמת לו מת, והוי כאילו קרע בשעת שמועה, וכן לענין הפרה שסבור שנדרה בתו והפר לה ואח"כ בתוכ"ד שמע שנדרה אשתו הוי כאילו הפר בשעת שמיעה, זהו היסוד העיקרי בהכלל של תוכ"ד.

תצג. ועל פי זה בכל ענין שיש הבדל בין בבת אחת ובין בזה אחר זה, אם נעשו שני ענינים בזה אחר זה בהפסק זמן של תוכ"ד חשובים כאילו נעשו ענינים אלו בבת אחת בלי שום הפסק, והנה בכל זאת אין המעשה הראשונה בטלה דהרי מ"מ נעשה המעשה, ולכן אף אם חזר בו מהמעשה הראשונה יש לדון שתועיל הראשונה, ורק היכא דיש כח בשניה לגרע ולבטל את הראשונה, לולא הקדמת הזמן של הראשונה אז מהני ענין זה של תוכ"ד להחשיב המעשה השניה כאילו היתה נעשית בבת אחת עם הראשונה, ולא יוגרע כח המעשה השניה מחמת איחור הזמן של השניה.

Les mots du jour à apprendre :

Largeur, épaisseur	אוּלְמָא
Estimation	אוּמְדָנָא
Estimations	אוּמְדָנֵי

Programme du jeudi

L'étude aujourd'hui est dédiée pour un

Bon Zivoug pour Rahel bat Esther

שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תפט סעיף ו

אם פתח ואמר: בא"י אמ"ה אדעתא דלימא היום ד', שהוא סבור שהם ד', ונזכר וסיים בה', והם ה'; או איפכא, שהם ד' ופתח אדעתא דלימא ארבעה, וטעה וסיים בה', אינו חוזר ומברך

משנה ברורה סימן תפט סעיף ו

אינו חוזר ומברך - האחרונים תמהו על דין זה דבשלמא ברישא שסיים בה' והוא ה' ניחא דיצא שהרי סיפר כדין אף על גב דבשעת ברכתו סבור שהוא ד' לאו כלום הוא שהרי אף בלא בירך כלל יצא אבל בסיפא מאי מהני לן שבשעת ברכה ידע איזה יום הוא הלא עכ"פ בפיו סיפר יום שאינו והסכימו דבזה צריך לספור מחדש ולברך דברכתו ראשונה היתה לבטלה כיון שסיים אחריה יום אחר אם לא שנזכר תוך כדי דיבור לספירתו שאז חוזר וסופר כדין והברכה עולה לו. ודע עוד דאף דבשו"ע מיירי שבעת הברכה היה יודע יום הספירה ובירך אדעת לספור כהוגן אלא שאח"כ טעה וסיים שלא כהוגן אבל כמה אחרונים הסכימו דאף אם בעת הברכה היה דעתו ג"כ על יום אחר וכן סיפר בטעות מ"מ אם בתוך כדי דיבור נזכר שטעה יסיים תיכף כהוגן ויוצא בזה. עוד כתבו דאם טעה ואמר היום יום ד' בעומר ובתוך כ"ד נזכר שהוא יום חמישי דיו שסיים חמישי בעומר ויוצא בזה אף שלא אמר היום יום ה' כיון שהוא עדיין תוך כדי דיבור

שו"ת אור לציון חלק ב פרק ז - הלכות תפילה אות כט

כט. שאלה. מי שטעה ואמר מוריד הגשם בימות הקיץ, להיכן צריך לחזור

תשובה. טעה ואמר מוריד הגשם, לא יתקן לומר מוריד הטל אף אם נזכר תוך כדי דיבור, אלא יחזור לאתה גיבור, ואם אמר כבר ברוך אתה ה', יסיים למדני חוקיך ויחזור לאתה גיבור, ואם סיים את הברכה, אף אם עדיין לא התחיל ברכה אחרת יחזור לראש התפילה

הערות

בשו"ע בסימן קי"ד סעיף ד' כתב, אם אמר מוריד הגשם בימות החמה מחזירין אותו, וחוזר לראש הברכה, ואם סיים הברכה חוזר לראש התפילה. מבואר בדברי מרן שאין די במה שיתקן לומר מוריד הטל, אלא צריך לחזור לראש הברכה. והטעם הוא, שכאן לא רק שחיסר את ההזכרה, אלא אף קלקל במה שהזכיר גשמים, שהרי הם סימן קללה, ולכן חוזר לראש הברכה כדי לתקן. ומדברי מרן משמע שאף שהוא תוך כדי דיבור, מ"מ גם כן חשיב קילקול וחוזר לראש הברכה, שהרי לא כתב מרן דהיינו דוקא לאחר כדי דיבור

שאלה	תפילה - פ"ח	הליכות
		יג. הזכיר מוריד הגשם בימות החמה, אין מועיל תיקון תוך כדי דיבור ⁵² יז.
דבקשה שלא בעונתה לא חמיר כהזכרת שבת, דאין צוה סגולה הנ"ל, ולכן שפיר מהני חזרה תוכ"ד כמו בכל מקום ⁵³ .	הטל הרי סו"ס הזכיר גם גשם, ולכן יחזור לראש. ולא דמי להזכיר טל ומטר דמהני תיקון תוכ"ד, כמ"ש הנה"ל סי' קי"ז ד"ה אס, תוכ"ד כמו בכל מקום ⁵³ .	זו. כי החמירין הוא כן שהזכיר דבר שאס יצוא בזמן זה אדרבה אין צו שבת אלא יש צו משום קללה ח"ו, ואף אס יחזור ויאמר מוריד
	52. וראוה שו"ת שבת והלוי חז"י סי' ט"ז.	53. רש"י.

שְׁלֹמֹה

ספירת העומר

הַלִּיכוֹת

ה. ספר ספירת העומר כהוגן, וכבר שמעה וחזר בו תוך כדי דיבור¹⁸
 וכבר שלא כהוגן, מסתבר שיצא בספירתו הראשונה¹⁸.

ז. כתבו הפוסקים (סי' הפ"ט ס"ו וצמ"ז סקל"ז) לספירתו, שחזר וקופר כדין ואינו צריך לנכך
 צמי שצריך על ספירת העומר וטעה במנין שנית. ונראה לנכר דאע"ג שאם שח בין
 ואמר מספר שאינו נכון, ומכר תוכ"ד צרכה לעשיית המצוה נקטינן שחזר ומנכר

18. תנאי כתיב. 19. מנחת שלמה קמא סי' י"ח אות ב'. 20. והעיר הרד"ג ר' אברהם ישעי' ואלפא
 שליטיא, נכד רבנו, שבקצוה"ה סי' כ"ח סק"ה נסתפק בשם אחיו בעל קונטרס הספקות אם מועיל הזרח
 למפרע תוכיד משבועה, והאור שמה פ"ד מנחלות היג ס"ל שאין מועיל (וכן נקט החתם סופר בשו"ת
 חזיר סי' ו"א). וראה עוד הליכות שלמה תפלה פ"ה סי"ג. 21. ונשר נודי שם. והעיר הרד"ג ר' רוד

ח. ואף לפי מש"כ צמק"א [- ראה הליכות
 שלמה תפלה פ"ז סי"ג בארוכה] לדון
 דמהני חזרה תוכ"ד מצוה לצאת²⁰, שאני
 הכא דהמרתה היתה בטעות, ולכן מסתבר
 דיצא²¹.

Les mots du jour à apprendre :

Nations	אוֹמֵי
Artisan	אוֹמָנָא
Métier	אוֹמְנוּתָא

Bon Limoud sur Matmidim !

*****

Liste des 50 Souguiot étudiées sur Matmidim

Souguiot de Brah'ot			Sougiot sur les H'aguim
1. Birkot Hatorah	17. Birkat Haguefen	34. Birkat Hagomel (2)	8. Hanouka - emplacement de la Hanoukia
2. Choméa Kéoné	18. Natei Inchei	38. Chéhéh'éyanou sur un nouveau fruit	44. Ner Ich oubeto
3. Arévout	19. Birkat Haréah'	39. Chéhéh'éyanou sur un nouveau Keli	45. Ner Ich oubeto (2)
4. Kavana dans le Chema	22. Les jus	40. Chéhéh'éyanou sur les Mitsvot	16. Pourim – Michloah' Manot et Matanot Laevyonim
5. Position pour le Chema	23. Trima	41. Hatov Véhamétiv sur le vin	20. Pesssah – Biour H'amets
6. Méah Brah'ot	24. Pat Kisnin (1)	42. Cheva Brah'ot (1)	21. Sefirat Haomer
7. Amen Yetoma	25. Pat Kisnin (2)	43. Cheva Brah'ot (2) – Panim H'adachot	35. Roch Hachana – Les trois Livres
9. Les quantités pour les Brah'ot	26. Les Apéritifs	46. Birkat Halevanah	36. Soukot – Mitstaer
10. Les Brah'ot de consommation	27. Zimoun (1)	47. H'azarat Hachats' (1)	
11. Brah'a Chééina Tsrih'a	28. Zimoun (2)	48. H'azarat Hachats' (2)	
12. Ikar Vétafel	29. Zimoun (3)	49. H'azarat Hachats' (3)	
13. Mééin Chaloch	30. Zimoun (4)		
14. Brah'a sur un interdit	31. Zimoun (5)		
15. Anigrone	32. Tefilat Haderekh		
	33. Birkat Hagomel		
Souguiot généralistes			
37. Bal Tossif			
50. Tokh Kédé Dibour			